

Sygn. akt IV CSK 94/15

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku B. K.
przy uczestnictwie J. K.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 sierpnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w Ostrołęce
z dnia 5 sierpnia 2014 r., sygn. akt I Ca 208/14,

- I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- II. zasądza od uczestnika na rzecz wnioskodawczynie kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Uczestnik J. K. w skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w Ostrołęce z dnia 17 października 2013 r. uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem w sprawie zagadnienia prawnego, ujętego w formie pytania „czy w toku postępowania o podział majątku wspólnego (dział spadku) tak Sąd I jak i II instancji jest zobowiązany, w ramach obowiązku ustalania składu i wartości dzielonego majątku, każdorazowo wzywać biegłych, których opinie zostały zakwestionowane w toku postępowania przez jego uczestników, dla wyjaśnienia zgłaszanych zastrzeżeń i wątpliwości, szczególnie w sytuacji istnienia w sprawie dwóch zupełnie odmiennych opinii dwóch biegłych?”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W wypadku powołania się na przyczynę przyjęcia skargi przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. konieczne jest przedstawienie problemu prawnego na tle konkretnych przepisów, przekonanie w drodze argumentacji prawnej, że jest to zagadnienie nowe, dotychczas nierozwiązane, a zarazem wywołujące poważne trudności w jego rozstrzygnięciu, a także wykazanie, na czym polega jego uniwersalne znaczenie.

Pytanie sformułowane przez skarżącego na uzasadnienie wniosku nie odpowiada tym założeniom. Po pierwsze, nie można ujętej w nim kwestii uważać za trudną i powodującą poważne trudności w jej rozstrzygnięciu. Po wtóre, kwestia ujęta w pytaniu nie jest nowa, była już podejmowana w judykaturze, w której nie występują istotne rozbieżności, co, jak się wydaje, dostrzegł nawet sam skarżący, wskazując, że orzecznictwie wypracowano w tej kwestii dwa „nieco odmiennie” stanowiska. W każdym razie, pytanie postawione przez skarżącego nie formułuje nadającej się do uogólnienia precedensowej kwestii prawnej, wymagającej zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy. W istocie, skarżący poddaje pod ocenę zasadność jednego z zarzutów skargi kasacyjnej, co nie stanowi przyczyny przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach postępowania kasacyjnego orzekając stosownie do art. 510 § 2 k.p.c.